

DOMINO 4

ROČNÍK 16

ČÍSLO 1

ÚVODNÍK

Milí čitatelia,

po dlhšej nútenej prestávke sa spolu opäť stretávame na stránkach nášho školského časopisu.

Jeho písanie taktiež ovplyvnila pandémia koronavírusu. Napriek tomu sme pripravení spríjemniť vám nasledujúce stránky pravidelnými i novými rubrikami.

Titulnú stranu sme opäť zverili do rúk viacnásobnej víťazke výtvarnej súťaže – Saške Peťkovej z 9.C triedy. V rámci vašich obľúbených rubrik Vám predstavíme školské novinky, dozviete sa, v čom sme sa opäť zlepšili, zistíte veľa zaujímavého o pani učiteľke Bombovej i pánovi učiteľovi Pavlíkovi. Nezabudli sme ani na našich úspešných spolužiakov a nazrieme do denníka školy v prírode. V anketách sme tento raz zisťovali, aké vianočné tradície dodržiavate a starších spolužiakov sme sa spýtali, v čom vidia výhody a nevýhody dištančného vzdelávania. V závere na vás čaká fotogaléria, v ktorej nazrieme na to, ako všestranne trávite voľný čas počas lockdownu.

Tieto, ale i mnohé iné články už netrpezlivo čakajú, kedy sa do nich začítate. Podobne ako po minulé roky môžete do nášho časopisu prispievať prostredníctvom SCHRÁNKY, ktorá sa nachádza oproti zborovni, kam môžete vhodiť svoje práce, návrhy, pripomienky a postrehy. Na všetky sa veľmi tešíme!

Z obsahu aktuálneho čísla sme vám čo to prezradili, pozorne však listujte a dozviete sa oveľa viac. Prajeme vám príjemné čítanie!

Príjemnú zábavu pri čítaní vám praje

redakcia časopisu

OBSAH

Úvodník	2
Školské novinky	3 - 4
Vyhodnotenie súťaží	5 - 6
Rozhovor s p. uč. Bombovou	7 - 10
Rastieme do krásy	11 - 12
Svätá Lucia	13
Anketa	14 - 15
Naši úspešní žiaci	16
Škola v prírode	17 - 18
Rozhovor s p. uč. Pavlíkom	19 - 20
Anketa	21 - 22
Fotogaléria	23
Zasmejme sa	24

Redakčná rada

Šéfredaktor: PaedDr. Denisa Kložíková

Členovia: Adam Vančo, 6.A

Petronela Glóriková, 6.C

Alžbeta Hamarová, 6.C

Sofia Elizabeth Krajčovičová, 6.C

Romana Liptáková, 6.C

Júlia Nemečková, 6.C

Zuzana Roxerová, 6.C

Petra Chrastinová, 7.A

Nina Bulejková, 8.C

Nikola Hulmanová, 8.C

Simona Kamenská, 8. C

Karolína Madlen Leskovská, 8.C

Karolína Mrlinová, 8.C

Regionálna výchova

Už v prvých dňoch školského vyučovania žiaci 7. ročníka v rámci regionálnej výchovy absolvovali prechádzku naším mestom, kde spoznávali rôzne pamiatky. Začali sme na Štúrovom námestí, pri Mestskej veži sme si všimli pôdorys barbakanu ako súčasti mestského opevnenia. Ďalej Piaristický kostol, Farské schody, Mariánske námestie, Karner sv. Michala, lesopark Brezina, Katov dom a tiež rodný dom Vojtecha Zamarovského. Pokračovali sme na Mierovom námestí, okolo Morového stípu, Župného domu a z hotela Elizabeth sme si pozreli rímsky nápis. Pokračovali sme po Palackého ulici okolo Galérie M.A. Bazovského, Piaristického gymnázia a synagógy. Svoje vedomosti si mohli žiaci následne overiť v škole pri spoločenskej hre Trenčín a jeho tajomstvá.

Medzinárodný deň eura

24. september bol Európskou úniou vyhlásený za Medzinárodný deň eura. Aj naši druháci si tento deň pripomenuli rozprávaním o eure a iných svetových menách. Na záver vytvorili svoje vlastné návrhy euromincí.

Školské novin(k)y

Deviatci si uctili obeť 2.sv.vojny

Počas letných prázdnin sme si pripomenuli niekoľko smutných výročí. 6. a 9. augusta uplynulo 75 rokov od zhodenia atómových bômb na Hirošimu a Nagasaki. Tieto udalosti znamenali kapituláciu Japonsku a 2. septembra koniec 2. svetovej vojny vo svete. 29. augusta uplynulo tiež 76 rokov od vypuknutia Slovenského národného povstania. So žiakmi 9. ročníka sme si uctili pamiatku všetkých obetí vojen a zapálili sviečku pri hrobách umučených na Brezine. Konkrétne mená obetí a ich životné osudy nám pomáhajú uvedomiť si nezmyselnosť akejkoľvek vojny, potláčajú anonymitu a vnášajú do tejto problematiky ľudský rozmer.

Medzinárodný deň eura v ŠKD

Deti v školskom klube si zopakovali, čo už vieme o Eure, aký je symbol Eura, deti si ho zložili z euro mincí. Čo si dokážu kúpiť za eurá a centy z pokladničky, spočítavali euromince, kreslili si rôzne mince na papier. Prezerali si albumy s výročnými 2euromincami z rôznych členských štátov EÚ, ďalšie pamätné mince z rôznych pamiatok na Slovensku, zo zahraničia či rôznych výstav. Takto sa deti zábavnou formou oboznámili so základmi finančnej gramotnosti.

Exkurzia žiakov 6.ročníka na archeologické nálezisko na Brezine

Archeológovia našli v lesoparku Brezina neďaleko Trenčianskeho hradu veľké nálezisko historických fragmentov.

Medzi najzaujímavejšie patrí dvojica keramických tvárí alebo ucho nádoby. Lokalitu v Čerešňovom sade využívali v minulosti Kelti ako obetné miesto. V našej krajine ide o piatu lokalitu takzvaných žiarových obetísk. Presne na toto miesto sa vybrali naši žiaci zo 6.ročníka na exkurziu.

Do školy na bicykli

Naša škola sa tradične zapojila do kampane *Do školy na bicykli*. Školy súťažia v samotnom zapojení čo najväčšieho počtu žiakov, ktorí prídu od pondelka 21. septembra do piatka 2. októbra 2020 do školy na bicykli alebo kolobežke.

Do školy mohli prísť žiaci len s bicyklom v dobrom technickom stave, so súhlasom rodičov, s prilbou a so zámkom na bicykel.

Akcia bola, ako vždy, veľmi úspešná a naše deti rady urobili niečo pre svoje zdravie i životné prostredie ;-).

Piatáci v knižnici

Žiaci 5.ročníka sa začiatkom októbra v rámci vyučovania predmetu slovenský jazyk a literatúra zúčastnili vstupnej exkurzie vo Verejnej knižnici M. Rešetku v Trenčíne. Oddelenie pre deti a mládež má vo svojom fonde takmer 40 000 kníh.

Pani knihovničky usadili žiakov v klubovni. Vysvetlili im systém požičiavania kníh, využitie webovej stránky knižnice, ako sa treba o knihy starať, atď. Spoločne si prečítali Matematickú rozprávku o Popoluške a hádali názvy rozprávok. Dozvedeli sa napríklad aj to, že najväčším ničiteľom kníh sú domáci miláčikovia, teda psy, mačky, škrečky či papagáje. Zaujímavosťou pre všetkých bola názorná ukážka časopisu pre nevidiacich v braillovom písme, možnosť "čítať" ho a informácia, že do knižnice chodia aj nevidiaci ľudia a majú možnosť požičať si takéto časopisy alebo audio nahrávky niektorých kníh.

V ďalšej časti prešli všetky vynovené priestory ODM, pričom sledovali abecedné radenie kníh a ich delenie do viacerých kategórií - pre najmenších, príbehy, básne, náučné knihy, česká a cudzojazyčná literatúra.

Na záver si stáli čitatelia požičali ďalšie knihy na čítanie.

Pečenie medovníkov – 10.odd. ŠKD

Pri rozprávaní o vianočných tradíciách sme sa rozhodli, že si vyskúšame pečenie medovníkov. Práve túto tradíciu počas adventu robia skoro v každej domácnosti. A tak sme si to vyskúšali aj my v ŠKD. Cesto sme si priniesli a vyvaľkali za pomoci pani učiteľky Mgr. Jany Kosovej a deti si z neho následne vykrajovali veselé tvary. Ozdobili sme ich orieškom alebo veselými tvarmi a úplne všetky sme po upečení zjedli. Boli vynikajúce!

Korčuľarský výcvik žiakov 2.ročníka

Zimný štadión P. Demitru otvoril i tento rok svoje brány druhákovi našej školy, aby si hravou formou osvojili základy korčuľovania. Pre mnohé deti to bola prvá skúsenosť s ľadovou plochou, iné sa zdokonaľovali vo svojich zručnostiach. Veľká vďaka patrí inštruktorom – Milanovi, Maťovi, Lukášovi, Tomášovi, Rišovi a v neposlednom rade skvelej krasokorčuľiarke Miške. Pre ich profesionálny prístup a vždy veselú náladu sa deti tešili na každý jeden tréning a hravo zvládli i záverečnú „ľadovú olympiádu“. Ďakujeme za úžasný projekt!

ŠKD 6.odd. – Vianočné svietniky

Počas celého decembra vládla v 6. Oddelení ŠKD vianočná nálada. Do klubu prišla veľmi šikovná kvetinárka a zároveň mamička nášho žiaka, pani R. Dudáčková. Spolu s deťmi a s veľkou pomocou pani Dudáčkovej si všetky deti vyrobili nádherné vianočné svietniky zo živej čečiny a krásnych ozdôb, ktoré si deti po zhotovení zobrali domov a potešili nimi svojich rodičov. Pani Dudáčkovej úprimne ďakujeme za organizáciu, čas a trpezlivosť pri tvorení s našimi deťmi a tešíme sa na ďalšiu spoluprácu ;-)!

STOP sedeniu, ideme sa HÝBAŤ!

Vo štvrtok 22. novembra na našej škole prebehlo natáčanie videa so športovou tematikou v rámci výzvy: STOP sedeniu, ideme sa HÝBAŤ! Päť našich žiakov 4. ročníka pod vedením majsterky Európy v skoku do diaľky Evy Murkovej vytvorili zaujímavú a inšpiratívnu snímku, ktorou chcú osloviť a hlavne rozhýbať žiakov počas dištančnej formy výučby. Tvorba týchto videí prebieha na viacerých školách na Slovensku a prvé video z tejto série bude odvysielané už 23.11.2020 cez YOUTUBE kanál Sport Academy Online SAŠŠ

(<https://www.youtube.com/channel/UC22hXTrzcavoK6SAj53zuoA/featured>).

Vianočná zbierka pre seniorov

Opäť sme sa rozhodli urobiť radosť klientom Centra sociálnych služieb v Trenčíne. Tohtoročná situácia nám nedovolila potešiť klientov centra vystúpením našich detí, preto sme sa rozhodli urobiť im radosť aspoň malým darčekom. Zorganizovali sme zbierku, do ktorej sa zapojili 3 oddelenia ŠKD spolu s vychovateľkami Mgr. Dominikou Juráckovou, Mgr. Silviou Búryovou, Mgr. Zuzanou Mihaličkovou a zamestnanci školy. Za dva týždne sme vyzbierali viac ako 30 krásnych a bohatých balíčkov. V každom balíčku si klienti centra našli sladkosti, teplé ponožky, krížovky, drogeriu, kávu, čaj... Všetkým, ktorí svojou troškou prispeli k tomuto nádhernému činu a pomohli vyčariť úsmev na tvárach klientov Centra sociálnych služieb, zo srdca ĎAKUJEME!

Žrebovanie o ceny z OZ Komenský

Začiatkom septembra sa uskutočnilo žrebovanie o zaujímavé ceny, do ktorého boli zapojení tí žiaci, ktorých rodičia alebo rodinní príslušníci podporili naše Občianske združenie Komenský 2%-mi zo svojich daní. OZ Komenský bolo založené za jediným účelom, a to je všestranná podpora našej základnej školy. Všetky nové veci, ktoré v našej škole nájdete (a nie je ich málo) boli aspoň čiastočne financované z OZ Komenský. Žrebovanie sa konali cez školský rozhlas. Na regulérnosť žrebovania osobne

dohliadali predsedníčka žiackej školskej rady Barbora Beďatšová a ďalej podpredsedníčky našej ŽŠR – Karolína Mrlinová a Klára Jastrabíková. Žrebovanie dopadlo nasledovne:

3. cena - volejbalová lopta - Ondrej Beták z 5.B

2. cena - reproduktor - Dominika Opatovská z 6.B

1. cena - bicykel - Hanka Hamajová z 2.B

Najviac vyhlásení doniesla Vanesa Jančová z 5.B, a preto získala kolobežku. Víťazom gratulujeme a nezabudnite podporiť OZ Komenský aj budúci rok!

Vyhodnotenie súťaží

Zbierka Biela pastelka

Únia nevidiacich a slabozrakých Slovenska každoročne organizuje verejnú zbierku Biela pastelka na celom území Slovenska. 18. septembra 2020 budete môcť stretnúť v uliciach miest a obcí Slovenska dobrovoľnícke tímy verejnej zbierky Biela pastelka. Tohto roku je to už jej 19. ročník. Patrí k najväčším a najdôveryhodnejším zbierkam. Iba vďaka darcom môže písať krajšie príbehy v živote nevidiacich a slabozrakých.

Šachoví majstri

Z dôvodu súčasnej zložitej pandemickej situácie sa tohtoročné krajské šachové majstrovstvá ZŠ presunuli do online priestoru. V piatok 20.11.2020 sa 50 žiakov a žiačok z celého TN kraja pripojili v rovnaký čas do spoločnej hracej miestnosti a zmerali svoje sily v švajčiarskom turnaji na 7 kôl s tempom 2x 7 min/partia + bonifikácia 3 sek./ťah. Našu školu úspešne reprezentovali:

Patrik Orgoň (8.C) ... potvrdil pozíciu nasadenej jednotky a odniesol si zaslúžené víťazstvo s výsledkom 6 bodov (5 výhier, 2 remízy) a lepším pomocným hodnotením. Gratulujeme!!!

Jakub Orgoň (7.C) ... nešťastná prehra v predposlednom kole ho odsunula z medailových pozícií a s výsledkom 5 bodov (4 výhry, 2 remízy, 1 prehra) obsadil pekné 6.miesto.

Obaja tak splnili svoj cieľ a podarilo sa im kvalifikovať na decembrové celoslovenské majstrovstvá v online šachu, na ktorých im budeme obom držať palce.

Súťaž o najväčšie jablko

Mesiac október je už tradične venovaný úcte k starším. Tento mesiac je ale bohatý i na sviatky a významné dni z hľadiska ochrany prírody. 4. októbra bol Svetový deň zvierat, 20. októbra si pripomíname medzinárodný deň stromov a 21. októbra je medzinárodný deň jablka.

Práve ku dňu jablka vyhlásila pani učiteľka Paššová súťaž o najväčšie jablko. Do súťaže sa zapojilo 27 žiakov, ale boli medzi nimi i učitelia, ktorí priniesli svoje jablká zo záhrad a dúfali, že práve ich jablko v súťaži zvíťazí.

Vznikla tak výstava jablka rôznych tvarov a farieb. O veľkosti jablka rozhodovala jeho váha.

Víťazi:

1.miesto: Dominika BULKOVÁ z 5.A – 460 g

2.miesto: Júlia a Michal NEMEČKOVCI zo 6.C a A – 420 g

3.miesto: Karolína KOČICKÁ zo 6.B – 418 g

Víťazom blahoželáme a ďakujeme všetkým, ktorí sa do súťaže zapojili.

Súťaž o najkrajšie vyzdobenú triedu

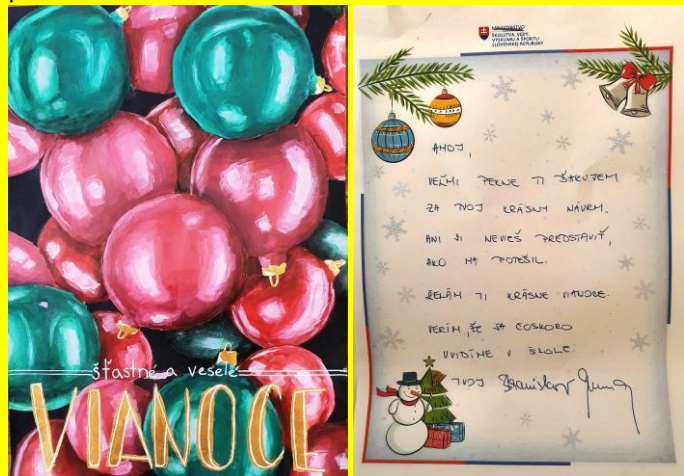
Vo štvrtok 17.12. 2020 prebehlo vyhodnotenie súťaže o najkrajšiu vianočnú výzdobu tried. Porotkyňami bolo 14 triednych učiteliek na 1. stupni. Nemali to jednoduché, pretože triedy (16) boli naozaj krásne vyzdobené... Dopadlo to nasledovne: 1. miesto - 1.B, 2. miesto - 2.A, 3. miesto - 1.C Gratulujeme!

Výtvarná súťaž

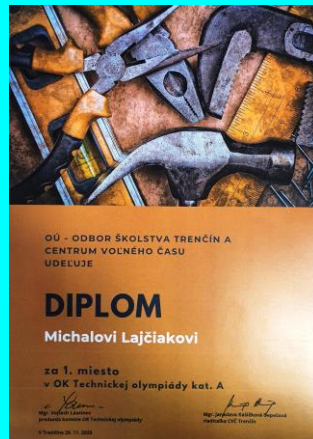
Ministerstvo školstva vyhlásilo výtvarnú súťaž o návrh vianočného pozdravu. Výzvu prijala naša skvelá výtvarníčka **Saška Peťková** z 9.C a jej kresbu ocenil aj minister školstva Branislav Gröhling.

Saška sa zúčastnila aj olympiády zo slovenského jazyka a literatúry, ktorá tento rok prebehla online formou, kde predviedla skvelé vedomosti.

Technická olympiáda

Technická olympiáda je súťaž určená žiakom vyšších ročníkov ZŠ a 1. až 4. ročníka osemročných gymnázií v Slovenskej republike, ktorá svojim obsahom motivuje žiakov k tvorivej činnosti. Súťaž pozostáva z teoretickej a praktickej časti. Našu školu reprezentovali chlapci z 9.C triedy – **Michal Lajčiak** a **Benjamín Skukálek**, ktorí v okresnom kole získali fantastické 1.miesto. Chlapcom blahoželáme a tešíme sa, že máme deti nielen múdre ale aj mimoriadne šikovné ;-)!

Čo z nich len vyrastie?

- „Možno aj programátori.“

Je vám známy tento dialóg? V poslednej dobe ste ho mohli často počuť z televízie.

V októbri sme prihlásili náš projekt do grantovej výzvy ENTER, ktorú vyhlásila spoločnosť Slovak Telekom, a. s., zameranú na zabezpečenie súprav micro:bit a ich ďalších komponentov pre modernú výučbu informatiky. Dnes Vás už môžeme s radosťou informovať, že Nadačný fond Telekom pri nadácii Pontis sa rozhodol z predložených projektov, vybrať aj ten náš a schválil finančné prostriedky na zakúpenie 25 súprav micro:bit a 25 rozširujúcich súprav. Patríme tak k približne 200 školám na Slovensku, ktorým sa podarilo grant získať a stať sa súčasťou "digitálnej generácie Slovenska".

Čo je MICRO:BIT?

Je to mikropočítač menší ako mobil. Ide o najjednoduchšie programovateľné teliesko na trhu a je vhodné aj pre úplných začiatníkov. Dajú sa s ním vytvárať jednoduché hry, merať teplota, ovládať zvuk či svetelnosť iných zariadení.

Gesto pre mesto

Zapojili sme sa do garantovanej výzvy Gesto pre mesto s projektom *Umelá inteligencia a robotika na základnej škole*. Projekt zastrešoval pán učiteľ Mgr. Dominik Zemanovič, ktorý v našej škole vedie aj robotický krúžok. Prostredníctvom robotov DJI RoboMaster S1 podporiť rozvíjanie potenciálu v oblasti programovania u žiakov školy. DJI RoboMaster spája digitálny svet so skutočným, rozvíja logiku, technické a algoritmické myslenie. Chceme zvýšiť povedomie žiakov o robotike, možnostiach umelej inteligencie a pravidelne sa zúčastňovať na robotických súťažiach na Slovensku. Momentálne sa aktívne pripravujeme na celoslovenské kolo súťaže s robotom DOBOT Magician, ktoré plánujeme vyhrať a postúpiť na medzinárodnú úroveň.

Boli že to nervy! Doslova sme bojovali o každý hlas, no vďaka rodičom, priateľom, súrodencom a všetkým, ktorých náš projekt oslovil, sa nám podarilo získať 1465 hlasov a poraziť ťažkého súpera, ktorým bolo piaristické gymnázium.

Rozhovor s pani učiteľkou Mgr. Elenou Bombovou

Tento školský rok sme získali viaceré nové posily. Jednou z nich je aj pani učiteľka Bombová. Že vás zmiatlo to krstné meno? To je úplne v poriadku, pretože Elena je rodné meno pani učiteľky a meno Miriam prijala pani učiteľka ako rehol'né meno, teda keď vstúpila do Kongregácie Školských sestier de Notre Dame. Začítajte sa spolu s nami do rozhovoru s touto pani učiteľkou, ktorá je vždy veselá, veľmi milá, hodiny náboženstva spestruje hrou na gitare a úžasné je aj to, že v jej blízkosti sa všetci snažíme byť o niečo lepší.

Vieme o Vás, že pochádzate z Oravy. Čo Vás priviedlo do Trenčína?

Áno, narodila som sa a vyrastala som na Orave. Do Trenčína ma priviedla škola ☺, teda ponuka práce, ktorú mám rada. A verím, že to bolo v Božích plánoch, že som sa ocitla práve tu.

Ked' porovnáte život na Orave a v Trenčíne, kde a Vám viac páči a prečo?

Prešla som už viacerými kútmi Slovenska a musím povedať, že každé miesto má svoje čaro - niečo neopakovateľné, čím je výnimočné a jedinečné. V Trenčíne to ešte zatiaľ stále objavujem. Ale samozrejme miesto, kde človek vyrastá, má vždy špeciálne miesto v srdci človeka, a tak je to aj u mňa s mojou rodnou Oravou, ktorú mám veľmi rada.

Ako si spomínate na svoje školské časy?

To závisí od toho, ktoré školské časy máte na mysli. :-D. Do školy som chodila, a vlastne stále chodím, rada ☺. Ešte donedávna som bola študentkou. To tiež svedčí o tom, že

školu mám naozaj rada. Najradšej spomínam na strednú školu, kde sme boli zohratý kolektív spolužiakov a mali sme veľmi pekné vzťahy s našimi profesormi.

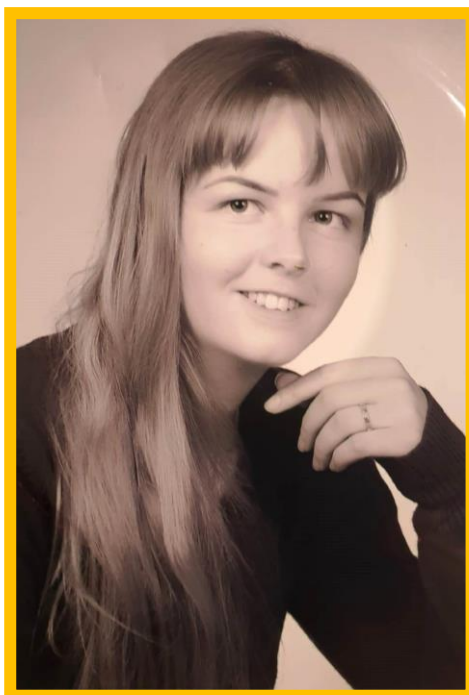
Boli ste vzornou študentkou alebo ste občas aj niečo vyviedli?

Samozrejme, ako všetkým žiakom, aj mne sa podarilo občas niečo vyparatiť. Nikdy som však nevyvádzať sama, ale bolo nás na to viacero. Napríklad už v prvej triede na základnej škole, keď sme sa konečne naučili písať, tak sme na školských toaletách popísali steny, za čo sme si vyslúžili riaditeľské napomenutie a potom to naši ocinovia museli prísť vymaľovať. Ako deviataci sme odmietli ísť s pani učiteľkou na pracovnom vyučovaní von hrabať lístie a taktiež nás vtedy prišla navštíviť naša pani riaditeľka...

Ako a kedy ste prišli na to, že chcete byť rehol'nou sestrou?

Je ťažké stručne napísať ako... Jednoducho som vnímala v srdci takúto ponuku, ktorú mi Boh dáva a hoci bola pre mňa zahalená tajomstvom, predsa ma priťahovala. Nebolo to jednorázové a hneď jasné rozhodnutie. Trvalo niekoľko rokov, kedy som rozlišovala a hľadala to správne miesto pre mňa, kde budem šťastná. A spoznala som, že toto môže byť ono. Kedy približne? Hmm, tak skutočne som sa rozhodla pre zasvätený život asi v 3. ročníku na strednej škole.

v dnešnej dobe sa v rehol'nom živote strieda čas modlitby, práce a odpočinku. Ráno vstávame trochu skôr, aby sme sa spolu všetky sestry stretli na spoločnej modlitbe, ktorá sa volá Ranné chvály. Potom si čítame zo Svätého písma. Nasleduje pracovná časť dňa, kedy každá sestra ide za svojou

prácou. Ak sme doma, opäť sa stretávame na spoločnej modlitbe v kaplnke na obed a po nej spolu obedujeme. Ak sme v tom čase v práci, tak sa túto modlitbu modlíme samé. Večer sa opäť stretávame v kaplnke na spoločnej večernej modlitbe. Po nej nasleduje svätá omša a spoločná večera, kedy máme čas porozprávať sa o tom, aký sme mali deň. Po večeri máme ešte jednu modlitbu a potom už je voľný čas. Niekedy si

Ako prijala toto rozhodnutie Vaša rodina?

Mamina to zobrala úplne v pohode. Vedela, čo znamená žiť v kláštore, lebo má rodnú sestru, ktorá je tiež rehol'nou sestrou. No ocino veľmi ťažko prijímal toto moje rozhodnutie. Najprv o tom nechcel ani len počuť a bránil sa tejto myšlienke. Postupne ju prijal a dnes je s tým úplne spokojný.

Na Orave sú väčšinou viacdetné rodiny. Pochádzate aj vy z veľkej rodiny?

Ako sa to vezme. Mám troch súrodencov, teda spolu sme štyria súrodenci.

pripravujeme veci, ktoré potrebujeme do práce alebo na katechézu s mladými či deťmi, inokedy si spolu zahráme nejakú spoločenskú hru alebo si pozrieme film. O pol desiatej večer začína

„silentium“ - to je čas, kedy už nerozprávame a zachováваме ticho. A zároveň aj čas prípravy na nočný odpočinok.

Môžete nám priblížiť život rehol'nej sestry?

Zhrnúť život rehol'nej sestry by bolo nadsilou. Pokúsim sa tak v skratke zhrnúť, ako vyzerá taký obyčajný všedný deň. Ako iste viete z dejepisu, už svätý Benedikt používal heslo „Ora et labora“ = „Modli sa a pracuj“ a aj

Čo je na živote rehol'nej sestry najťažšie?

Jeden múdry človek raz povedal: „Nemáme ťažkosti, ale príležitosti.“ A týmto sa snažím riadiť. Nepozerám sa na náročné veci ako na

niečo, čo je ťažké, ale ako na príležitosť, ktorá mi bola daná na to, aby som sa niečo nové naučila a aj ľudsky i duchovne dozrela.

Zaujímate sa napríklad o bežné veci ako je móda, kozmetika a pod.?

To, že som rehoľná sestra neznamená, že som stratila cit k veciam, ktoré bežne ženy zaujímajú ☺. Nedávam im však prvé miesto v „rebríčku“

mojich záujmov. A teda rada si pozriem, čo sa dnes nosí, čo je vkusné a pekné, čo a ako sa komu hodí. Moja rodná sestra mi ešte aj dnes volá, keď si ide niečo kúpiť, aby sa so mnou poradila, či je to pekné a či sa jej to bude hodiť. Teda moja odpoveď je áno, zaujímam sa, avšak nie príliš veľa.

Aké sú Vaše záľuby? Čo rada robíte vo voľnom čase?

Mám rada ručné práce, čokoľvek, čo sa týka farebných nití, priadzí a bavlniek, ma zaujíma - činnosti ako je vyšívanie, háčkovanie, paličkovanie, karetkovanie, viazanie uzlov, atď. Rada hrám na gitare, spievam (no nie sama ☺) a počúvam hudbu. Tiež mám veľmi rada turistiku, korčuľovanie, florbal, softbal, občas aj stolný tenis. Veľmi rada čítam knihy a študujem cudzie jazyky, samozrejme, keď mám na to čas. Milujem prácu s deťmi, asi aj preto som sa stala Školskou sestrou de Notre Dame (to je názov našej rehole).

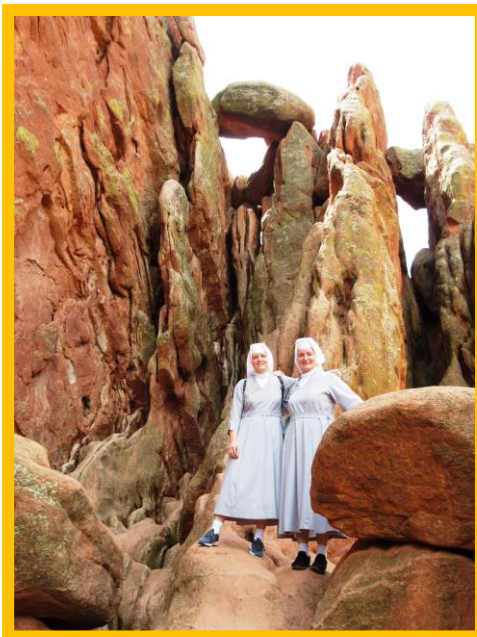
Ktorý cirkevný sviatok máte najradšej a prečo?

Ťažko sa mi na túto otázku odpovedá. V každom sviatku vidím krásu a originalitu, pre ktorú ho slávime, a preto každý mám rada osobitným spôsobom.

Učíte deti od 1. až po 9. ročník. S ktorou vekovou skupinou sa Vám lepšie pracuje?

Je pravda, že s každou vekovou kategóriou sa pracuje trochu inak. Avšak nemám

oblíbenú vekovú kategóriu. U menších žiakov mám veľmi rada, ako objavujeme nové veci, učíme sa a snažíme sa ich praktizovať v konkrétnych situáciách. U starších zase, keď sa môžeme konfrontovať s ich vlastnými myšlienkami a názormi, neprijímajú hotové fakty, keď rozmýšľajú, veľa sa pýtajú a zaujímajú sa o život.

V škole medzi deťmi určite počujete veľa vulgarizmov a nevhodných výrazov. Ako to beriete?

Áno, stáva sa, že občas počujem niečo, čo by som radšej nepočula. Beriem to ako nevhodný spôsob, ktorým sa decká chcú ukázať pred druhými, zahrat' sa na „drsňákov“, možno tým chcú nabrat' odvahy, ktorá im chýba, no sami si neuvedomujú, že oveľa viac odvahy si vyžaduje vyjadrovať sa slušne. Všetko sa dá vyjadriť slušným spôsobom, len to chce cvik a trpezlivosť. A naozaj nemám problém kohokoľvek na to upozorniť.

Čím ste chceli byť ako malá?

Dlho som chcela byť lekárkou alebo aspoň zdravotnou sestrou. Vždy som chcela

pomáhať ľuďom. Naopak, nesnívala som o tom, žeby som sa stala učiteľkou. Až v maturitnom ročníku som bola ochotná do určitej miery spojiť zdravotníctvo a učiteľstvo, preto som sa rozhodla študovať špeciálnu pedagogiku. Neskôr som zistila, že aj práca učiteľky by ma bavila.

Aké iné povolanie by ste robili, ak by ste neboli učiteľkou?

Asi by som bola zdravotnou sestrou.

Športujete?

Športovanie u rehoľných sestier nie je nemožné, avšak do určitej miery je obmedzené. Ako som spomínala, rada korčuľujem, hrám florbal, softbal, stolný tenis a obľubujem turistiku. Žiaľ, nie vždy sa to dá.

Cestujete rada? Ktoré krajiny ste už navštívili a ktorá z nich vo Vás zanechala najväčší dojem?

Cestovanie nie je niečo, čo by som obľubovala, mám radšej turistiku, no paradoxne, myslím, že som toho celkom dosť precestovala. Navštívila som viacero krajín, bola som v našich susedných krajinách - Rakúsku, Poľsku, Maďarsku aj Česku. Potom sa mi podarilo navštíviť aj Chorvátsko, Bosnu a Hercegovinu, Taliansko, Španielsko a USA. Znova, každá krajina má svoje zaujímavosti a krásne

miesta, no možno najviac ma oslovilo Španielsko a indiánske rezervácie v USA.

Ak by ste sa mohli stretnúť s nejakou významnou osobnosťou z našej histórie, kto by to bol a prečo?

Asi by ich bolo viacero. Ak pôjdem od najstaršej histórie, rada by som stretla svätých Cyrila a Metoda, lebo oni nám zanechali našu kultúru, položili základ vzdelania na našom území. Potom by som sa rada porozprávala

s princeznou Alžbetou Durínskou (alebo aj Uhorskou), ktorá sa narodila na Bratislavskom hrade, lebo ma uchvacuje sila a odvaha jej osobnosti. Tiež by som si rada sadla na kávu s Antonom Bernolákom - trochu by sme sa porozprávali o tom, ako to myslel s tou spisovnou západoslovenčinou ☺; Pavlom Országhom Hviezdoslavom, lebo mám rada jeho tvorbu, Milanom Rastislavom Štefánikom - celkom fešák, Tomášom Garriguom Masarykom - hoci bol iba napoly Slovákom, podebatovali by sme si o Slovákoch; a už asi skončím, lebo môj

zoznam by bol dosť dlhý. V histórii nášho národa máme veľmi veľa zaujímavých a vzácných ľudí.

Rastieme do krásy

(alebo čo sa v škole zmenilo k lepšiemu)

To že sme najkrajšia základná škola v Trenčíne, už vedia všetci :). Aj tento školský rok pribudlo v škole množstvo nových a krásnych vecí. Veľa z nich sa podarilo aj vďaka nášmu Občianskemu združeniu Komenský a Združeniu rodičov. Pozrite sa, čo máme nové za posledný rok:

- kvalitné internetové pripojenie vo všetkých triedach školy pre kvalitné dištančné online

vyučovanie (20 nových vysielacích antén a ďalšie tech. vybavenie),

- vybavenie vonkajšej triedy - nové veľké kvetináče s tujami,
- nové rámy a nové prevádzkové poriadky všetkých odborných učební (10) a školských priestorov,
- nová kuchynka pre učiteľov vo veľkej zborovni,
- nová dlažba pod smetné koše (dve nové stojiská pre smetné koše),

triedach 1. stupňa),

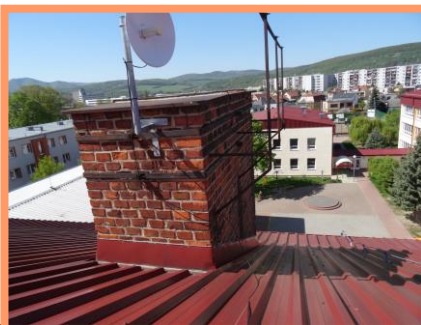
- nový nábytok v ďalších troch triedach 1. stupňa (nový nábytok máme už v 15

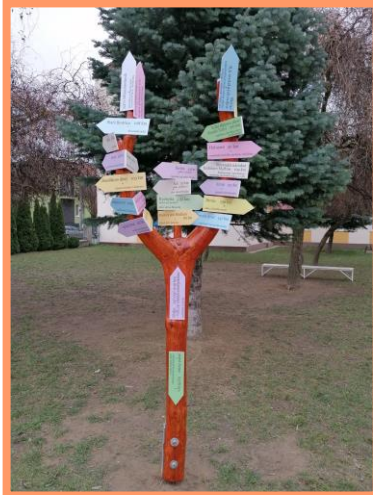
- nové nábytkové boxy pre žiakov v triedach 2. stupňa (nové boxy máme už v 12 triedach 2. stupňa),
- nový plynový kotol s 300l zásobníkom teplej vody pre potreby školskej kuchyne (vrátane novej plynovej prípojky a komína),
- nové vybavenie školskej kuchyne - škrabka na zemiaky, nové dvere, poličky, práčka a sušička a ďalšie,

- demontáž nepotrebného a nebezpečného komína na streche „starej budovy“ a preloženie hlavnej internetovej antény,

- opravy fasády školy z Veľkomoravskej ulice,
- nové sieťky na vonkajšie stolnotenisové stoly, kladina a iné športové vybavenie,
- nový smerovník so slovenskými zaujímavosťami,
- nové rohožky s logom našej školy,
- ďalších 1000 "neviditeľných" drobností a opráv v škole.

Nový smerovník na školskom dvore

Na školskom dvore pribudol nový smerovník. Nájdete na ňom zaujímavé informácie nielen z geografie Slovenska. Keď pôjdete okolo, nezabudnite si

prečítať množstvo zaujímavých informácií, určite sa dozviete niečo nové ;-).

Kovové srdce pre Kristínku

Pokračujeme v zbieraní štupeľníkov pre Kristínku, ale už to nie je do papierovej škatuľky... Všetci môžeme zbierať plastové vrchnáčky do krásneho veľkého kovového srdca. Ďakujeme Občianskemu združeniu Komenský!

Nová špeciálno-pedagogická učebňa

V našej škole sme v

septembri tohto roku otvorili novú špeciálno-pedagogickú učebňu, ktorej dizajn navrhla Mgr. Zuzana Jantoláková. Krásnym a príjemným priestorom sa tešia najmä žiaci so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami, ktorí pracujú so špeciálnou pedagogičkou Mgr. Vierou Pobieckou. Veríme, že 90-tim žiakov našej školy, ktorí sa tu striedajú, sa bude v príjemnom a podnetnom prostredí dariť dosahovať stále lepšie výsledky.

Svätá Lucia

Ľudové tradície v predvianočnom období mali vždy veľa podôb. Zvyky a obrady spojené so sviatkom svätej Lucie patria k tým najznámejším. A niektoré sa zachovali a dodržiavajú sa dodnes.

Hovorí sa, že vraj od Lucie do Vianoc každá noc má svoju moc. Skúsite, či počaruje aj vám? Lucia sa narodila v 3. storočí v Syrakúzach na Sicílii v rodine bohatých kresťanov. V mladosti dala sľub, že zasväť svoj život službe Spasiteľovi. Keď ju neskôr nútili vydať sa za pohanského mládenca, ktorému sa páčili jej krásne oči, nesúhlasila.

Oči si vylúpila a poslala mu ich. Zomrela mučeníckou smrťou - keď jej prebodol hrdlo. Ktovie, prečo sa práve táto veriaca žena stala v ľudových tradíciách najväčšou zo všetkých bosoriek. V každom prípade sa s týmto dňom spájalo množstvo praktík, ktoré mali pomôcť v boji so zlými silami. Poďme si priblížiť najznámejšie z nich.

Ochrana pred zlom

Večer pred Luciou treba zjesť veľa cesnaku, bývalo zvykom si ním aj spraviť krížik na čelo či na zápästia. Doma sa pripravovala cesnaková omáčka alebo hrianka. Mnohí nechávali cesnak s kúskom chleba a pohárom vody za oknom. Cesnak má totiž moc odohnať zlých duchov.

Jablko privolalo toho pravého

Dievča ponorilo jablčko do vody a každý deň odpilo z vody. Chlapec, ktorý sa k nej prvý ozval po zjedení jablčka na Štedrý deň, sa mal stať jej manželom.

Bez žien

Na Luciu nesmela vstúpiť do domu cudzia žena.

Bez práce

V tento deň je zakázané prať aj priať, nesmie sa pracovať na poli ani doma.

Lucia prináša bohatstvo

Od Lucie do Vianoc vraj treba v topánkach pod päťami nosiť mince, čo by nám malo priniesť peniaze v budúcom roku.

Hľadanie bosoriek

Mladí muži vyrezávali postupne každý deň až do Vianoc stolček, na ktorom nesmel byť ani jeden klinec. Vtedy mal čarovnú moc. Na Štedrý deň si rezbár mal počas omše na tento stolček sadnúť a okolo oltára potom videl tancovať všetky strigy z dediny. Musel pred nimi však rýchlo utekať domov, aby ho nechytli. Cestou za sebou sypal mak, šošovicu alebo zrnko, aby ho strigy zobali a tak sa zdržali.

Odstrašiť strašidlá

Na sviatok Lucie ľudia s úmyslom nepustiť do svojich domovov zlé sily robili hluk a zahatávali prístupové cesty. Robili sprievod, kde buchotali hrncami a vareškami, aby vyplašili zlo.

Zisťovanie manžela

Dievčatá pomýšľajúce na vydaj si na svätú Luciu napísali na 12 papierikov mužské mená, poskladali ich a zalepili. Potom každý deň až do štedrej večere jeden papierik spálili. Na Štedrý deň po večeri rozlepili posledný papierik s menom toho, ktorý sa mal stať ich vyvoleným.

Ženícha prezradí pes

Dievčatá triasli plotom a odriekali: „Klopem dnes, kde je môj najmilší, nech mi tam vyštekne pes.“ No a z ktorého domu zaštekal pes, z toho domu mal pochádzať budúci ženich.

Vymetanie duchov

V predvečer Lucie po domoch chodievali ženy (niekde sa spomínajú aj mladí muži) zahalené do bielych plachiet a s pomúčenou tvárou a bielymi pierkami vymetali z domov a dvorov temné sily, zlých duchov, choroby a trápenia.

Iný kraj – iný mrav. Staré známe porekadlo platí aj počas najkrajších sviatkov v roku. Naši spolužiaci zo 6.C nám prezradili, ako trávia Vianoce oni spolu s rodinami a aké tradície dodržiavajú.

Grétko Černická

Vianočná nálada v našej rodine začína Adventom.

Prvý decembrový víkend začíname pečením perníčkov. Pomáham mame s ich vykrajovaním a zdobením. Púšťame si pri tom vianočné pesničky.

Dva týždne pred Štedrým dňom celá rodina zdobí stromček – ocko dáva svetielka, my s mamou vianočné gule, anjelikov, stuhy a ďalšie ozdoby. Vyzdobíme aj celý dom. Stromček máme síce umelý, ale vždy máme aj trochu živej čečiny aspoň vo váze.

Na Štedrý deň sa snažíme jesť iba striedmo a vydržať až do večere. Štedrovečerný stôl pomáham chystať aj ja. Chystáme o jeden tanier naviac – pre pocestného, aby nikto nebol na Vianoce sám. Pred večerou si dáme oblátku s medom a troškou cesnaku, aby sme boli zdraví a pomodlíme sa. Rozkrojíme ešte jabĺčko. Na štedrovečernú večeru máme kapustnicu, lososa so zemiakovým šalátom.

Potom si odbalíme darčeky. Pozeráme rozprávky.

Sára Heribanová

Vždy predtým, ako si sadneme za stôl, každý robí nejakú prácu. Moja mama s babkou pečú a ja ozdobujem stromček. Jedna z našich zvykov a tradícií je, že keď si o šiestej hodine večer všetci sadneme za stôl, starká začne trikrát klopať na dvere, odrecituje kresťanskú básničku a hodí 4 orechy – do každého kúta jeden. Porozkrajujeme ovocie, potom si dáme oblátky s medom a cesnakom. A zaželáme si, aby sme sa všetci stretli zdraví aj o rok. Po večeri a uprataní stola najmladší člen rodiny začne rozdávať a rozbaľovať darčeky. Všade vládne dobrá nálad, a rozprávame sa. A tiež zvykneme spolu pozeráť vianočné rozprávky.

Michal Suchovský

Stromček stavíme cez víkend na začiatku decembra. Ozdobíme ho guľami, zvončekmi, arabeskami, svetielkami, hviezdou a inými ozdobami. Potom do Vianoc vyrábame alebo kupujeme ostatným darčeky, ktoré zabaľujeme do darčkového papiera a dávame pod stromček na kôpky. Väčšinou máme aj adventný kalendár. 24. decembra si ráno môžeme rozbaľiť jeden darček. Potom sa na poludnie všetci stretneme (ja, brat, sestra, rodičia, bratranci, ich rodičia a starí rodičia) a dáme si štedrovečerný obed. Po obede môžeme ostatným zahrať na hudobnom nástroji, zaspievať básničku, alebo zahrať predstavenie. Vyberieme si "rozdávača darčkov" a ten začne spod stromčeka postupne vyťahovať a rozdávať darčeky. Večer sa všetci vrátia domov.

Sofia Krajčovičová

Vianoce sú najkrajším, najvoňavejším a najžiarivejším sviatkom v roku. U nás sa advent začína zapálením prvej zo štyroch sviečok v prvú adventnú nedeľu.

Po zložitom výbere darčiekov a nákupnom šialenstve si vyzdobíme príbytok krásnymi ozdobami a svetielkami, všade sa šíri nádherná vôňa vianočného pečiva. Pár dní pred Vianocami ozdobíme stromček. Na Štedrý deň od rána dodržiavame pôst, preto sa už veľmi teším na večeru. Večera sa začína rozkrojením jablka, ak je v strede hviezdička, nový rok bude šťastný a zdravý. Ako predjedlo máme oblátku s medom, jabĺčkom, cesnakom a orechmi. Nasleduje kapustnica a ryba so zemiakovým šalátom. Po skvelom jedle sa ideme pozrieť, čo je pod stromčekom. Každý si tam niečo nájde. S ostatnými darčekom ideme hneď k babke a dedkovi. Tam sa zide zvyšok rodiny a tešíme sa spolu dlho do noci.

Pre mňa však nie sú Vianoce iba o darčekom, ale hlavne že sa zide celá rodina pri jednom stole.

Júlia Nemečková

Vianoce sú môj najobľúbenejší sviatok v roku aj preto, že deň pred ním mám narodeniny.

Na raňajky mávame tradičné jedlo pupáky (mletý mak, nakrájané rožky a mlieko).

Už dva roky chodíme doobeda v našej dedine koledovať. Robíme tým rodinám ale aj starším ľuďom radosť. Ďalší čas čakania si krátíme tým, že si ideme pripomenúť blízkych zosnulých zapálením sviečok na cintoríne a potom ideme zaviezť psíkom do útulku krmivo.

Medzi tým mamina robí doma večeru a keď sa vrátíme, spolu sa navečeriame, na večeru máme kapustnicu, kapra, zemiakový šalát a oblátky s medom a cesnakom.

Po večeri ideme púšťať lodičky, to sú orechové škrupiny so sviečkou, ktoré sa plavia v miske s vodou. Keď sa lodičky spoja, symbolizuje to, že rodina bude po celý rok spolu. Potom ideme von a zapalujeme prskavky, až kým nezazvoní zvonček.

Potom ideme dnu a tam nás už čakajú darčekom. Keď si ich rozbalíme, sme hore dlho do noci a pozeráme vianočné rozprávky.

Adam Krátky

Pár dní pred Vianocami babka pečie perníky a oblátky. 4 dni pred Vianocami zdobíme stromček aj okolie domu. Na Štedrý deň sa vyberiem s tatom a súrodencami do hôr na čečinu, ktorú dáme do vázy, dozdobíme a vázu postavíme na štedrovečerný stôl, aby nám jedáleň rozvonila po čerstvom ihličí. Tento zvyk robíme každé Vianoce, aby mala mama pokoj pri chystaní štedrej večere. Po zotmení si sadáme k štedrovečernému stolu. Predtým sa pomodlíme a zapálime sviečky v orechových škrupinkách, ktoré plávajú v miske s vodou. Horí tam aj sviečka za nášho zosnulého dedka. Potom v tichosti a pri vianočnej hudbe večeriame. U nás je zvykom, že všetci sedíme a mama ako gazdiná nosí vianočné dobroty na stôl. Po večeri sa všetci pomodlíme a v tichosti ideme k stromčeku rozbaľovať darčekom. To ticho však trvá iba tri kroky od štedrovečerného stola a jupiiiiii na darčekom ;-)!

Pripravila: Petronela Glóriková, 6.C

Naši úspešní žiaci

V každom čísle nášho časopisu vám predstavujeme žiakov, ktorí vynikajú v rôznych vedomostných, športových i umeleckých súťažiach. Veľmi nás teší, že takýchto detí u nás neustále pribúda a my vám ich môžeme postupne predstaviť. V dnešnom čísle nášho časopisu vám predstavíme žiakov, ktorí vynikajú nielen v našej škole, aj mimo nej a nazrieme aj do netypickej disciplíny ;-). Veď posúďte sami.

Michaela Juríčková, 3.A

Miška je ešte len tretiačka, no už má za sebou nejednu výtvarnú súťaž. Od predškolského veku si cibrí výtvarný talent v Základnej umeleckej škole Karola Pádívého v Trenčíne, kde krátko po nástupe uspela vo výtvarnej súťaži Vesmír očami detí. Tento školský rok sa zapojila do výtvarnej súťaže s názvom Moje najkrajšie Vianoce, ktorú vyhlásil denník Pravda a jej kresba veľmi zaujala. Bola uverejnená v novinách medzi najkrajšími kresbami a Mišku za jej talent odmenili peknými knižkami, čo ju veľmi potešilo, pretože veľmi rada číta. Okrem maľovania Mišku baví aj gymnastika, navštevuje v našej škole Športovú akadémiu Mateja Tótha. V škole ju baví najmä informatika, výtvarná a telesná výchova. Miška patrí medzi najšikovnejších žiakov, čo dokázala aj minulý rok svojím úspechom

vo Všedkovedkovi. Miška je jednoducho talent a my sa už teraz tešíme na jej ďalšie úspechy ;-)!

Andrej Macháč, 7.C

Rybolovu sa Andrej začal venovať v roku 2012, vtedy mal len 4 roky a nemyslel si, že by to mohol dotiahnuť ďaleko. K rybolovu ho priviedol otec, ktorý je tiež vášnivým rybárom. Loviť bol už Andrej na mnohých miestach, ale jeho najobľúbenejším miestom je vodná nádrž Buková, odkiaľ má aj svoj osobný rekord - cca 18 kg rýb ulovených za 3hodiny.

V roku 2019 sa konala liga mládeže na vodnej nádrži Buková a Tajch Nová Baňa, kde Andrej v kategórii do 15 rokov získal v 1. kole fantastické 1.miesto, v 2.kole 5.miesto - celkovo získal krásne 3.miesto, čím sa zároveň kvalifikoval na Majstrovstvá sveta juniorov v Maďarsku, ktoré však boli pre COVID-19 opatrenia presunuté na rok 2021. V roku 2020

sa na rieke Váh konali Majstrovstvá Slovenska juniorov, kde v kategórii do 15 rokov získal Andrej v celkovom umiestnení krásne 2.miesto. Týmto pretekmi sa Andrej stal vicemajstrom Slovenska do 15 rokov na rok 2020. Andrejovi na nadchádzajúcich Majstrovstvách sveta juniorov v Maďarsku držíme päsť! Okrem rybolovu Andrej rád kreslí a hrá futbal.

Každý rok sa štvrtáci tešia na školu v prírode. Keďže minulý školský rok bol špecifický a väčšinu 2. polroka sme sa vzdelávali dištančne, čas na pobyt v prírode nastal až na jeseň, kedy sú zo žiakov už „veľkáči“ na 2. stupni. Nazrite spolu s nami do zápiskov z denníka zo školy v prírode.

Šesťdesiatim
šiestim piatakom a
6 pedagógom sa
pondelok 21.
septembra 2020
podarilo úspešne

odísť z našich milovaných školských tried do prírody. Po príchode do nášho dočasného domova a úspešnej vstupnej zdravotnej prehliadke sme sa ubytovali a začali plniť náš harmonogram prvého dňa.

význame lesa, o flóre a faune tohto regiónu aj o ochrane prírody. Žiaci si zopakovali zásady správania sa v prírode a orientáciu v teréne. V

rámci praktickej časti OŽZ si precvičili presun raneného a vďaka náučným tabuliam sa dozvedeli zaujímavé informácie súvisiace s históriou, biológiou a geografiou. Poobedie strávili

Druhý deň školy v prírode strávili naši žiaci naozaj v prírode. V rámci OŽZ absolvovali turisticko-prírodovedný pochod po Náučnom chodníku Duchonka - Kulháň. Na jeho začiatku sa stretli s lesníkmi, ktorí žiakom porozprávali o

s animátormi, ktorí si pripravili pre žiakov ďalšie aktivity a súťaže zamerané na tému Môj rodný kraj. Počas pobytu majú žiaci hodnotený aj poriadok na izbách, tak sme zdokumentovali najlepšiu a najhoršiu izbu.

Tretí deň začali žiaci krátkym testom, v ktorom si overili vedomosti získané v predchádzajúcom

dni. Potom sme sa presunuli do obce Bojná. Na hodinách biológie sa môžeme veľa naučiť o zvieratách, nemôžeme ich však pri tom vidieť na vlastné oči. Nám sa to dnes podarilo na Ranči pod Babicou, kde sme videli viac ako 40 druhov zvierat zo šiestich kontinentov. Poobedňajší program s animátormi ovplyvnil dážď, napriek tomu si ho deti naplno užili. A predstavte si, že dnešné bodovanie izieb dopadlo oveľa lepšie ako včerajšie.

Štvrtý deň priniesol deťom opäť zaujímavý program. Vyhodnotili sme vedomostný test z predchádzajúceho dňa, odmenili najlepších a doobedie strávili spoločným vyučovaním v jedálni. Po hodine slovenčiny, matematiky a angličtiny prišla hodina, ktorú v škole nemávame, o to viac deti bavila. Bola zameraná na medzinárodný Deň eura. Deti výtvarne zachytili eurové mince v obrázkoch a spočítali hodnotu použitých mincí. Pred dobrým obedom sme ešte stihli prechádzku popri vodnej priehrade

Duchonka. Po poobedných šifrovacích zábavných aktivitách sa konala aj

opekačka, futbal a večerné vyhodnotenie s diskotékou. Už naozaj dosť, treba ísť spať, nech to množstvo zážitkov poslednú noc spracujeme.

Piaty deň. Raňajky. STOP. Vyhodnotenie. STOP. Balenie. STOP. Upratovanie. STOP. Fotenie. STOP. Prechádzka. STOP. Už prší. STOP. Mňam obed. STOP. Hurááá, TREŇČÍN!

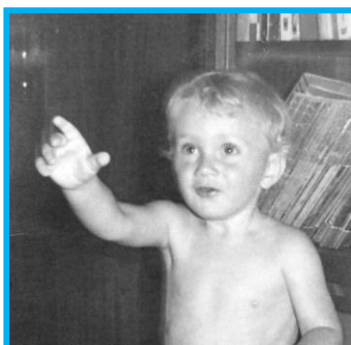
Rozhovor s pánom učiteľom Mgr. Mariánom Pavlíkom

V minulom školskom roku do nášho učiteľského zboru pribudli dvaja pedagógovia. S pánom učiteľom Zemanovičom sme vám priniesli rozhovor už v minuloročnom čísle a sme veľmi radi, že nám tento rok poskytol rozhovor pán učiteľ Mgr. Marián Pavlík. Ak by sme ho chceli charakterizovať pár slovami, určite by sme povedali, že pán učiteľ je stopercentný džentlmen, je vždy elegantný, s úsmevom na tvári a až neskutočne presný (mohli by sme si podľa neho nastavovať hodinky). Ak sa chcete o ňom dozvedieť niečo viac, začítajte sa do nasledujúcich riadkov.

Ako si spomínate na svoje študentské časy?

Najkrajšie spomienky mám na obdobie strednej a vysokej školy. S našou partiou sme chodievali na výlety, ale nie len to! Začali sme sa starať o mladších - venovali sme sa im na krúžkoch a každý rok sme im pripravili letný tábor. Je to super - robiť niečo pre druhých.

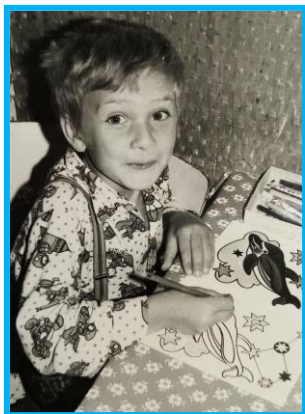

Neviem si to predstaviť dlhodobo, ale rád by som si vyskúšal mnohé profesie: dispečer železničnej dopravy, vodič autobusu, psychológ, kňaz, spisovateľ, herec v divadle, spevák, dirigent, hudobník v kapele...

Hudobník? Viete hrať na nejakom hudobnom

Ktorý predmet v škole ste mali najradšej a ktorý naopak?

Nikdy som neobľuboval výtvarnú a telesnú. Bavila ma matika a na priemyslovke železničná doprava.

Čím ste chceli byť ako malý?

Rušňovodičom alebo výpravcom.

Prečo ste ako učiteľ chceli učiť matematiku a náboženskú výchovu?

Matika je presná a dokonalá. A náboženstvo? Baví ma rozprávať sa s ľuďmi o najdôležitejších veciach života, ako sú láska, šťastie, zmysel života...

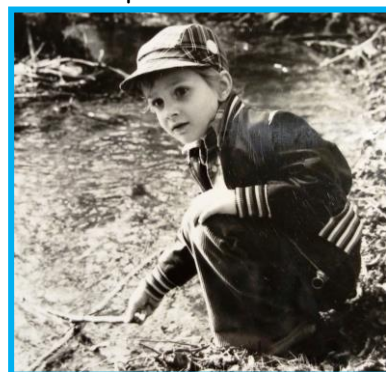
Aké iné povolanie by ste robili, ak by ste neboli učiteľom?

nástroji?

Na klavíri a trochu na organe. Hudbe som sa venoval aj tak, že som viedol amatérske spevácke zbory, naposledy Spevokol Bradlan, ktorý má 90-ročnú tradíciu (hádám najdlhšiu na Slovensku).

Aký štýl hudby sa Vám páči?

Populárna hudba od polovice 19. storočia doteraz. Mojimi favoritmi sú napríklad Mária Kollár (Kuli) kvôli svojmu hlasu, či Freddie Mercury pre svoju hudobnú kreativitu. Ale moja top kapela je Elán, asi hlavne kvôli textom Borisa Filana a Pavla Jursu a vďaka ich hudobnému spracovaniu. Nemám rád spevákov, ktorí majú v repertoári pesničky s primitívnymi textami.

Čo rád robíte vo voľnom čase? Aké sú Vaše záľuby?

Záhradka a turistika. Keď som bol na vysokej škole, so spolužiakmi sme trikrát absolvovali 100-kilometrový pochod od Štefánikovej mohyly na Bradle do Bratislavy. Začali sme v piatok popoludní, šli sme celú noc, celý deň a v sobotu večer sme dorazili do cieľa.

a v inej situácii je na škodu.

Neexistujú „dobré“ a „zlé“ povahy. To len každý jednotliviec sa má učiť využívať svoje povahové vlastnosti na

osob svoj a svojho okolia a brzdiť sa, keď ho jeho temperament ťahá k niečomu, čo nie je prospešné. Keby ste sa ma spýtali, v čom by som sa chcel zlepšiť, asi by som odpovedal: Aby som bol viac „akurátny,“ aj čo sa týka tej dôslednosti a presnosti.

Cestujete rád? Ktoré krajiny ste už navštívili?

Do zahraničia takmer vôbec nechodím. Slovensko mám precestované krížom-krážom a ťažko by ste ma nachytali z ôsmackej geografie. Ale aj tak sa mi

najviac páčia lúky na úpätí Považského Inovca a Strážovských vrchov.

Máte nejaké domáce zvieratko?

Nie. Zvieratká majú žiť voľne v lese a o tie úžitkové nech sa s láskou starajú ľudia, ktorí na to majú vytvorené podmienky.

U nás v škole ste známy svojou dôslednosťou a presnosťou. Boli ste aj ako dieťa taký?

Viac-menej áno. Mám problém brať vážne ľudí, ktorým chýba aspoň štipka dôslednosti. A desím sa neporiadku. Ale je to tak, ako s každou ľudskou vlastnosťou či s každou črtou temperamentu: Niekedy nám daná vlastnosť prospieva

O žiakoch sa často hovorí, že sú každým rokom horší. Myslíte si, že je to naozaj tak? V čom vidíte najväčší rozdiel?

Áno, často sa to hovorí, už celé stáročia sa to o žiakoch hovorí. Každá generácia je iná, v niečom lepšia, v niečom horšia. Ale som si istý, že každý človek (a aj žiak je človek) hľadá šťastie, lásku, dobro - a toto je nadgeneračné.

Čo Vás dokáže najviac rozčúliť?

Arogancia a ignorancia.

Učiteľskému povolaniu sa venuje viac žien ako mužov. Ako sa Vám pracuje v prevažne ženskom kolektíve?

Na každej žene je čo obdivovať - myslím najmä na hlbiny ženskej duše. Neviem si predstaviť nič horšie, ako keby boli na svete iba muži.

Aké je Vaše motto?

Ak sa snažíme o šťastie samotné, preteká pomedzi prsty. Šťastie totiž vzniká ako vedľajší produkt lásky, čiže úsilia robiť šťastným niekoho druhého.

Dištančné vzdelávanie - téma, ktorá vyvoláva množstvo otázok a reakcií medzi žiakmi, rodičmi, učiteľmi i širokou verejnosťou. Na jednej strane ho ako žiaci máme radi, no na druhej strane nám chýba osobný kontakt so spolužiakmi, učiteľmi, chýbajú nám školské akcie. Predstava učenia sa z domu bola lákavejšia ako samotná skutočnosť. Našich starších spolužiakov sme sa spýtali, v čom vidia výhody a nevýhody vzdelávania na diaľku.

Terézia Drienková, 8.B

Túto situáciu, v ktorej sa nachádzame, vnímam ako skúsenosť. Prináša mi inú formu vzdelávania a môžem posúdiť, ktorá z nich mi vyhovuje viac. Vyhovuje mi, že môžem pracovať na príjemnom mieste, kde sa cítim uvoľnene. Nevyhovuje mi, že máme menší kontakt s učiteľom ako v škole. Keď sa učím z domu, sama na sebe vidím, že mám menšiu motiváciu do učenia. Aj tak sa snažím dodržiavať a dodržiavam to, čo sa odo mňa vyžaduje. Výhodou dištančného vzdelávania je napríklad to, že momentálne vstávam o 30 minút skôr pred online vyučovaním. Keď chodím do školy, normálne musím vstať minimálne o 1 hodinu skôr. Nevýhoda je aj to, že sa nevidím so spolužiakmi. A niektoré online hodiny sekajú kvôli nášmu internetu a ďalším technickým poruchám. A to sa v škole stať nemôže.

Sára Kosáková, 8.B

Výhody sú napríklad v tom, že môžem vstávať o hodinu neskôr ako keby bol normálny školský rok. Trávim konečne zase veľa času s mojimi veľkými bratmi (aj keď jeden už s nami nebýva) a mojím psom. Môžem si viac kresliť to, čo chcem ja a nie čo chcú na výtvarnej v škole alebo v ZUŠke. Nechodím domov večer z krúžkov, lebo nie sú. Môžem si viac písať/volať s kamarátmi, ktorí nie sú z Trenčína. Môžem čítať viac kníh alebo chodiť viac na prechádzky do lesa. Nevýhodou je to, že sa nestretávam so spolužiakmi. Niekedy mi trvá dlhšie pochopiť učivo než keby som bola v škole. Priznávam sa, že možno jem trochu viac, než by som mala. Trávim viac času na mobile, tablete a počítači, než keby som chodila do školy a na krúžky. Aj keď sa mi moc nechce, musím viac upratovať náš dom a hlavne keď idú teraz Vianoce. Nemám až tak veľa pohybu - iba keď si raz za čas sama zacvičím alebo keď chodím stále hore-dole po schodoch, lebo stále na niečo zabúdam.

Patrícia Chlebanová, 9.C

Pre mňa je najväčšou nevýhodou samota. Deväť mesiacov som v jednom dome s mladším bratom a rodičmi a napriek tomu, že ich nadovšetko ľúbim, chýbajú mi kamaráti, spolužiaci aj učitelia. Povedala by som, že pocit samoty je pre väčšinu Slovákov najťažšou prekážkou v tejto neľahkej situácii. Mne taktiež veľmi chýba základná umelecká škola. Či už pohybové aktivity, ako práca v priestore, herecké etudy či tanec, ako aj písanie scenára s priateľmi a kontakt s divákom sledujúcim našu prácu. Chýba mi ten neopísateľný pocit po odohranom predstavení.

Za ďalšiu nevýhodu karantény považujem nedostatok pohybu. Viem, že sa dá ísť prechádzku alebo si doma zacvičiť, no človek takto doma zlenivie a potom je už naozaj ťažké prinútiť sa a ísť. Za veľkú výhodu považujem množstvo voľného času, ktorý teraz máme. Je to výborná príležitosť zdokonaľovať sa vo svojich záľubách, dorobiť veci, ktoré som tak dlho odkladala, napríklad upratovanie izby a triedenie vecí v nej. Alebo naučiť sa niečo nové. Ja som sa skúšala učiť francúzštinu, i keď musím sa priznať, že mi to veľmi dlho nevydržalo. Výhodou je, že nám stačí zobudiť sa desať minút pred hodinou, zapnúť počítač a „sme“ v škole.

Rebeka Hudecová, 9.C

O tejto téme sa dá diskutovať a nie všetci sa zhodneme. Mne osobne vyhovujú oba spôsoby vyučovania. Viac určite preferujem prezenčné vyučovanie.

Prezenčné vyučovanie má podľa mňa na nás žiakov lepší vplyv. Pravdu povediac, dištančné vzdelávanie nám nepomáha ani na psychike a nie to ešte na našich vedomostiach. Pri prezenčnom vzdelávaní sme v kontakte s ľuďmi, čo je hneď veľké plus. Vieme sa pri ňom viac sústrediť než keď sme doma a všetko naokolo nás rozptyľuje. Mnohí hovoria, že pri dištančnom vzdelávaní majú aspoň lepšie známky, no u mňa je to presne naopak. Myslím si, že ak sme v škola na očiach ľudí sa aj viac snažíme, než keď sme doma sami a na ničom nám až tak veľmi nezáleží. Mnohí z nás určite už sedení doma zleniveli a naše výsledky sú na ceste poklesu. Návrat do školských lavíc, k priateľom a učiteľom by bol momentálne najkrajší dar, aký môžem dostať.

Tento posledný rok na základnej škole som si mala v pláne užiť, ale zrejme budem rada, ak sa so všetkými ľuďmi uvidím aspoň týždeň. Aj keď všetci hovoria, že naša generácia bude v budúcnosti na tom veľmi zle, ja verím, že niektorí z nás dokážu opak.

„Výsledky záležia na našej snahe“.

Jakub Panák, 8.B

Mne osobne sa lepšie vyučuje z domu, mám viac času pre seba a podľa mňa dôležité učivá sa v klude stíhame naučiť. Určite mi chýba sociálny kontakt s ostatnými žiakmi a živý kontakt s učiteľmi.

Viem si predstaviť, aká ťažká musí byť výučba pre žiakov, ktorí nie sú technicky zruční a vyučovanie im robí problémy a nemajú k online výučbe prístup.

Určite je to ťažké aj pre učiteľov, keďže viem, ako sám posielať úlohy (čo ma veľmi mrzí a zmením to) a musí to byť namáhavé a stresujúce. Na online hodinách som si všimol, že niektorí spolužiaci nie vždy odpovedajú na učiteľom položenú otázku a s takýmto prístupom žiakov k učiteľom nie je možné učiť a vzdelávať sa. Najväčšia výhoda je taká, že sme koniec koncov v bezpečí našich domovov.

Celú situáciu vnímam ako veľmi chaotickú a neprehľadnú. Vážne neviem, čomu mám veriť. Osobne dúfam, že toto obdobie sa v blízkej dobe skončí a budeme sa môcť navrátiť do starých koľají.

Emma Pápištová, 9.C

Takýto spôsob učenia má mnoho výhod. Môžem začať hneď ráno. Budík si nastavujem na 7:50 hod. Aj to sa mi zdá priskoro. Niekedy rozmýšľam, že 7:55 by stačilo. Niektorí učitelia však od nás požadujú zapnuté kamery, a preto si musím nechať nejaký čas na prípravu. Potom si už spokojne sadnem za počítač. Vôbec ma netrápi, že mám na sebe pyžamové nohavice. Určite nie som jediná. Najprv bolo ťažké zvyknúť si pozeráť celý čas na obrazovku počítača, ale keď to zvládam na mobile, časom som si navykla aj na monitor. Zo začiatku som mala obavy, ako to bude s písaním písomiek, robením úloh, orientovaním sa na Edupage. Do toho času som mobil a internet používala hlavne na zábavu, sledovanie videí a storiiek. Ani mi nenapadlo, že už v takom mladom veku budem musieť používať počítač na štúdium. Ale čo človek mieni, korona mení a zo mňa sa postupne stáva expert na posielanie súborov, vypracovávanie písomiek online, zháňanie si informácií od spolužiakov cez rôzne apky. Získala som aj iné počítačové zručnosti. Priznám sa, predstava ročných „prázdnin“ je veľmi lákavá. Ale toto nie sú naozajstné prázdniny. Chýbajú mi spolužiaci, kamaráti, kamarátky a hlavne aktivity po škole. Času mám síce habadej, ale nie je kam ísť. Môžem ísť tak akurát na prechádzku so psom a dúfať, že stretnem nejakú kamošku zo školy. V čom je ale táto situácia výhodná, je že nemáme chémiu. To je momentálne super. Niektoré veci sa však ľahšie chápú, ak sú vysvetlené osobne, tak, ako sa to robí pri klasickom vyučovaní. Vlastne zisťujem, že škola mi tak trochu chýba. Ale iba trochu.

(ako trávime voľný čas počas lockdownu)

Zasmejte sa

Skupinka profesorov je pozvaná na let lietadlom. Potom, ako sa usadili, bolo im povedané, že lietadlo je skonštruované ich študentmi.

Všetci až na jedného vstali a v panike vystúpili.

Profesora, ktorý ostal, sa spýtali: "Prečo ste ostali sedieť?"

"Verím svojim študentom. Keďže ich poznám, môžem vás uistiť, že tento šrot ani nenaštartuje."

Príde chlapec domov a podáva otcovi vysvedčenie.

"No tak toto by teda chcelo poriadny výprask," rozčúlene zakričí otec.

"Len pokoj," utešuje ho chlapec, "viem, kde učiteľka býva."

Na telesnej výchove:

- Pán učiteľ, pod'me skákať cez kozu.
- Dobre, Mirka, zohni sa.

Na hraniciach vraví hraničná kontrola blondínke:

"Slečna, môžete sa identifikovať?"

Blondínka vytiahne zrkadielko, pozrie sa doň a povie:

"Áno, to som ja."

Dvaja policajti potrebujú preliezť múr.

Jeden hovorí:

- Strážmajster, urobte mi kozu!

A ten druhý:

- Mééé...

V očnej ordinácii:

- Aké písmeno ukazujem?
- A kde ste?

Vydesená žena príde za svojím mužom:

- Rýchlo pod', do domu mojej matky vošiel strašný medveď.

- Prepáč, ale ja nemám potuchy, ako by som ho pred tvojou matkou ochránil.

Idú škôlkari do zoologickej a vidia tam

zebru. Pani učiteľka sa pýta, aké je to zviera a povie im iba 3 prvé písmenká: z e b.

A malý Jarko sa prihlási a povie:

- Žeby lev?

Doktorka vyšetruje malého chlapca a hovorí mu:

„A teraz nedýchaj!"

A malý chlapec sa jej pýta:

„A čo, prdla si si?"

Svokra pohladí vnuka po vlasoch a vraví:

- Patrik, vieš, že sa na mňa veľmi podobáš?
- To nič, otec vravel, že chlapi nemusia byť pekní.

Vnučka hovorí v kuchyni babke:

- Babka, urobme si selfie!!!
- Také hlúposti nech ti varí mama!

- Jožko, keď si odmyslím fúzy, tak ty si celá mama!

- Ale ved' ja nemám fúzy.

- Ty nie, ale tvoja mama áno.

Učiteľ vysvetľuje:

- Mnísi sa nesmeli ženiť a v niektorých reholiach sa sami bičovali.

Janko si poznačil:

- Mnísi sú ľudia, ktorí sa neženia. Oni sa bijú sami.

